

Ryhmä: 6

FCI:n numero: 52
Hyväksytty: FCI 27.5.2015
Kennelliitto 14.10.2015

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

PUOLANAJOKOIRA
(OGAR POLSKI)
Alkuperämaa: Puola

1/5

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS: Ajava koira. Aiemmin puolanaajokoiria käytettiin pääasiassa jäniksen, ketun, saksanhirven ja villisian metsästyksen, sorsanmetsästysaikana myös ajamaan vesilinnut ylös kaislikosta. Nykyisin puolanaajokoiria käytetään koko maassa vain villisian ja ketun metsästyksen, koska jäniksen metsästys koirien avulla on Puolassa vuoristoalueita lukuun ottamatta kiellettyä.

FCI:N LUOKITUS:

Ryhmä 6 ajavat ja jäljestävät koirat

Alaryhmä 1.2 suuret ajokoirat.

Käyttökoetulos vaaditaan.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Puolanaajokoira on vanha, perinteinen puolalainen rotu. Varhaisimmat merkinnät koirien avulla tapahtuvasta metsästyksestä Puolassa löytyvät Gallus Anonymouksen kronikoista 1100-luvulta. 1300-luvun teksteissä mainitaan, että rotua kasvatettiin nimenomaan kuninkaiden metsästyskoiriksi. Rodun nimi "ogar" mainitaan 1500-luvulla Piotr Krescentynin maaseudun elämää käsittelevässä teoksessa (Krakova 1549) ja Mikolaj Rejin kirjassa "Rehellisen miehen elämä" (1568). Vuonna 1618 krakovalainen kirjapaino julkaisi poznanilaisen Jan Ostrorógin teoksen "Metsästäminen Ogar-koirilla". Teos kuvailee mm. järkevän kasvatuksen periaatteita ja sitä voidaan pitää ensimmäisenä puolalaisena kynologisena opaskirjana. Varhaisin kuvaus rodusta löytyy Krzysztof Klukin v. 1779 julkaistusta puolalaisten koti- ja villieläinten historiaa käsittelevästä kirjasta. 1800-luvulla ilmestyi useita puolalaisia, saksalaisia ja venäläisiä julkaisuja, joissa rotua kuvailtiin yksityiskohtaisesti.

Rotunimen "ogar" alkuperä ei ole selvä, ja eri lähteet esittävät sille useita eri selityksiä. Sztolcmanin ja Gerald-Wyzyckin mukaan se on peräisin puolan kielen sanasta 'ogorzaly', joka viittaa koiran ruskeaan väriin. Mannin mielestä pohjana voi olla sana 'grac', joka kuvaa koiran tyypillistä haukkua sen seuratessa riistan jälkeä, Frankiewicz puolestaan selittää kantasanaksi tsekinkielisen sanan 'ohar' eli seisvoja. Puolanaajokoira oli hyvin suosittu rotu. Se mainitaan usein kirjallisuudessa ja se esiintyy myös erilaisissa tunnuksissa kuten vaakunoissa, asekoteloissa, sineteissä ja exlibris-merkeissä, samoin kuin 1700- ja 1800-luvun maalauksissa. Puolanaajokoiria esitettiin koiranäyttelyissä jo 1800-luvulla, jolloin Puola oli Venäjän miehittämä ja puolalainen aatelisto kasvatti rotua Venäjän valloittamilla alueilla. Maa itsenäistyi jälleen 123 vuoden jälkeen ensimmäisen maailmansodan loppuessa vuonna 1918, ja tuolloin koirilla metsästettiin enää siellä täällä maan itäosissa Polesien, Wolynin ja Vilnan alueilla. Toisen maailmansodan jälkeen Puola menetti itäiset osansa ja samalla suurimman osan puolanaajokoiristaan, eikä rotua enää käytännöllisesti katsoen kasvatettu lainkaan maan uusien rajojen sisällä. Vuonna 1959 eversiti Piotr Kartawik toi maahan ensimmäiset neljä puolanaajokoiraa kotimaastaan, nykyisen Valko-Venäjän alueelta ja perusti ensimmäisen sodanjälkeisen ajan puolanaajokoirakennelin nimellä "z Kresów" (Rajamaan kennel). Hänen kasvattamiensa koirien pohjalta Jerzy Dylewski laati v. 1964 ensimmäisen puolanaajokoiran rotumääritelmän, ja rotu merkittiin FCI:n roturekisteriin 16.11.1966 numerolla 52.

YLEISVAIKUTELMA: Keskikokoinen, lihaksikas, melko raskarakenteinen ajokoira, kestävä mutta ei kovin nopea.

TÄRKEITÄ MITTASUHITEITA: Suorakaiteen muotoinen, rungon pituus hieman säkäkorkeutta suurempi. Raajakorkeus maasta kyynärpäähän on noin puolet säkäkorkeudesta tai hieman enemmän. Kallo ja kuono ovat yhtä pitkät.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Muiden vainullaan metsästävien rotujen tavoin puolanaajokoira ajaa riistan tuoretta jälkeä, ajohaukku on kuuluvaa. Uroksen ääni on matalampi, nartun korkeampi. Tämä suurenmoinen metsästyskoira on myös erinomainen perhekoira, vaivaton kotona, perheelleen omistautunut ja vieraita kohtaan varautunut.

PÄÄ: Varsin raskas, sivusta katsoen keskipitkän suorakaiteen muotoinen. Kuononselkä lähes yhdensuuntainen kallon ylälinjan (otsapenkereestä niskakyyhmyyn) kanssa.

Kallo: Leveä, kohtuullisesti holvautunut korvien välistä, selkeät kulmakaaret ja niskakyyhmy.

Otsapenger: Selvästi erottuva.

Kirsu: Kookas, leveä ja tumma.

Kuono: Pitkänomainen, sivusta katsottuna syvä ja tylppäkärkinen. Kuononselkä on suora.

Huulet: Ylähuuli on paksu ja riippuva, suupielessä on huulitasku.

Leuat / hampaat: Leuat voimakkaat, hampaat valkoiset, täydellinen leikkaava purenta.

Posket: Täyteläiset.

Silmät: Hieman vinot, eivät kovin syvällä sijaitsevat, väriltään tummanruskeat. Ilme on lempeä. Vanhemmilla koirilla alaluomi voi olla hieman löysä.

Korvat: Riippuvat ja melko matalalle kiinnittyneet, keskipitkät ja -leveät, kärjestään hieman pyöristyneet. Korvalehden etureuna kiertyy sisäänpäin ja riippuu poskenmyötäisesti.

KAULA: Keskipitkä, lihaksikas ja varsinkin tyvestään melko paksu, niskalinja on suora. Kaulanahka on löysää ja muodostaa laskostuvan kaulanaluspussin.

RUNKO

Ylälinja: Suora.

Säkä: Selvästi erottuva.

Selkä: Pitkä, leveä ja lihaksikas.

Lanne: Suhteellisen lyhyt.

Lantio: Leveä, lihaksikas, melko pitkä ja hieman pyöristyvä.

Rintakehä: Syvä, kyynärpäihin ulottuva, kohtuullisen leveä ja tilava. Kylkiluut, myös takimmaisat, ovat pitkät ja hyvin kaartuvat.

Alalinja ja vatsa: Vatsaviiva ei kurodu. Kupeet lyhyet ja täyteläiset.

HÄNTÄ: Paksu, melko alas kiinnittynyt, riippuvana ulottuu hieman kintereen alapuolelle, kevyesti kaartuva. Hitaassa liikkeessä kohoaa hieman mutta ei kierry selälle. Koiran ajaessa häntä nousee selkälinjan yläpuolelle ja kääntyy hieman sivulle. Hännän alapuolella karva on hieman pitempää kuin rungossa.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Yleisvaikutelma: Voimakasluustoiset ja lihaksikkaat, edestä katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset.

Lavat: Pitkät, viistot ja lihaksikkaat, lapaluun ja olkavarren välinen kulma on 100°.

Olkavarret: Keskipitkät ja viistot.

Kyynärpäät: Rungonmyötäiset, eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset.

Kyynärvarret: Voimakasluustoiset ja jänteikkäät, sivusta katsottuna pystysuorat.

Ranteet: Leveät, vailla kyhmyjä ja merkkejä kehityshäiriöistä.

Välikämmenet: Melko lyhyet ja hieman viistot.

Etukäpälät: Hyvin tiiviit, pyöreät. Varpaat ovat hyvin kaareutuneet ja päkiät kestävät. Kynnet ovat vahvat ja paksut, väriltään mustat, tai sarvenväriset, jos varpaat ovat valkoiset.

TAKARAAJAT:

Yleisvaikutelma: Sivusta katsottuna hieman taka-asentoiset, takaa katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset.

Reidet: Pitkät, leveät ja lihaksikkaat. Lantion ja reisiluun välinen kulma on noin 100°.

Polvet: Hyvin kulmautuneet.

Sääret: Keskipitkät, vahvaluustoiset, lihaksikkaat ja viistot.

Kintereet: Hyvin kulmautuneet, vahva kantaluu.

Välijalat: Melko pitkät ja lähes pystysuorat.

Takakäpälät: Hyvin tiiviit, pyöreät. Varpaat ovat hyvin kaareutuneet ja päkiät kestävät. Kynnet ovat vahvat ja paksut, väriltään mustat, tai sarvenväriset jos varpaat ovat valkoiset.

LIIKKEET: Verkkainen ravi, koiran ajaessa riistaa hitaahko laukka.

NAHKA: Rungossa ja raajoissa sileää ja tiivistä, muodostaa otsalla ryppyjä. Kaulalanalusnahka on löysää ja muodostaa poimuja.

KARVAPEITE

Karva: Päässä, kuonossa, korvissa ja raajoissa karva on lyhyttä ja sileää, muualla rungossa keskipitkää, paksua ja kovaa. Niskassa, pakaroissa ja hännän alapuolella karva on hieman muuta runkoa pitempää. Tiheä, pehmeä aluskarva.

Väri: Punaruskea, jossa tumma mantteli. Musta tai tummanharmaa karva muodostaa manttelin, joka peittää koko niskan ja ulottuu hieman pään takaosaan, peittää koko selän, rungon sivut ja hännän yläpuolen. Koiran pää (varsinkin silmien yläpuolella), kuono, korvat, kaulan etuosa, lavat, eturinta, vatsanalus, reidet sekä etu- ja takaraajat ovat punaruskeat ja väri vaihtelee sävyltään tumman kellertävästä mahonginpunaiseen. Korvat ovat aina sävyltään hieman muuta karvaa tummemman punaruskeat. Sallitut valkoiset merkit: valkoinen leveä piirto päässä ja kuononselällä, valkoinen rintamerkki, valkoista raajoissa tai vain varpaissa, valkoinen hännänpää.

KOKO JA PAINO

Säkäkorkeus: Urokset 56–65 cm
Nartut 55–60 cm.

Paino: Suhteessa säkäkorkeuteen ja yleiseen rakenteeseen.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen sekä sen vaikutukseen koiran hyvinvointiin ja terveyteen ja kykyyn suoriutua rodunomaisesta tehtävästään.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- Epätyypillisuus

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.